

Szentlélek, jöjj, világosítsd meg értelmünket, nyisd meg szívünket, hogy a Te üzenetedet halljuk meg ma, s azt fölismerve, kövessük is!

Kérlek, vigyázz a számra, hogy annyit mondjak és úgy mondjam, ahogy Te mondanád, ne akarjam megmásítani, hagyjalak működni, ne tegyem oda a magam személyét - akadályként. Te legyél jelen, amen!

A mi Atyánk

Mt 6,9-13; Lk 11,1-13

1. Előzmények:

- Jézus rendszeresen imádkozik (elvonulva, hosszasan, az alvás-pihenés rovására is) – miért is teszi? (Közösségben lenni valakivel, itt: az Atyával – 'folytonos egyeztetés' szükséges)
- beszél, tanít, példálózik az ima/hit erejéről (ördögűzés: imádság+böjt ereje; kitartó ima: erőszakos özvegy, vagy: kérjete-kaptok, vagy: az éjféle kenyérkérő; ellenségért imádkozni, szüntelenül, előtte megbocsátani (Mk11,25); kísértés ellen, ...). A tapasztalatait osztotta meg(!?)
- „egyik tanítványa kérte: *Taníts meg minket is imádkozni, ahogyan János is tanította a tanítványait.*” - Mert vagy maga Jézus imája-imádkozása, vagy az az eseményrendszer vonzó, amelynek szerves részét képezi imája. Pl. most volt evangélium az evangéliumban (018dec07, péntek: Mt 9,27-30) a két vak meggyógyítása, ennek a legfontosabb kérdése: „*Jézus megkérdezte tőlük: „Hiszitek-e, hogy tudok segíteni rajtatok?” „Legyen a hitetek szerint!”*” - Hisszük-e, hogy Jézus Krisztus tud rajtunk segíteni??? Hitünk szerint jut nekünk a segítség.. .. - nem automatikus ajándékot kapunk.

2. Mi az ima? Mit jelent az, hogy „imádni”?

Imádom a stílusod, a fagyit, az XY színészt, zenét, a csirkepaprikást, stb. = tehát, mit jelent??

A valóságban, eredeti tartalma lehet elismerni.. .. ?

- egy szeretet-kapcsolatban(!) a másik legnagyobb voltát, minden-hatóságát. S mivel egyetlen ilyen létező van csak, a fagyit, a zene, a csirkepaprikás, stb. legfeljebb kedvelhető;
- és odafordulni a legfontosabb felé.

3. Kérdés: Kinek mi a fontos?

Egy indiai pap helyi pap-barátjával sétál a Szent Péter téren. Megáll, fülel, nagy a tumultus.

- *Ha, tücsök! Csak el ne tapossuk.. ..*
- *Hogyan? Nem hallom... ebben a tömegben és zajban! – mondja a barátja.*
- *Szeretem a tücsök hangját, lehet hogy ezért érzékeny vagyok rá.*

Mennek tovább. Az indiai pap pár perc múlva elgurít egy pénzérmét. A társa fölkapja a fejét:

- *Ha, itt egy pénz gurul!*

Nos, melyiküknek mi a fontos?

4. Hogyan imádkoztak az Ószövetségben?

- kitárt karral;
- hangosan és nyilvános helyen, templomban (pl.: 1Sám1,9-17, Elkána – Pennina és Anna esete, amikor Anna könyörög gyermekért: „*És felkelt Anna, minekutána ettek Silóban és minekutána ittak és lelkében elkeseredve, könyörgött az Úrnak, és igen sírt. (Éli pap pedig az Úrnak templomában az ajtófélnél ült székében.) És fogadást tett, mondván: Seregeknek Ura!*”

ha megtekinted a te szolgáló leányodnak nyomorúságát, és megemlékezel rólam, és nem feledkezel el szolgáló leányodról, hanem fiúmagzatot adsz szolgáló leányodnak: én őt egész életére az Úrnak ajánlom, és borotva nem érinti az ő fejét soha! Mivelhogy pedig hosszasan imádkozott az Úr előtt: Éli figyelte az ő száját; És mivel Anna szívében könyörgött (csak ajka mozgott, szava pedig nem volt hallható): Éli gondolta, hogy részeg. Mondta azért néki Éli: Meddig leszel részeg? Távolítsd el mámorodat magadtól. Anna pedig felelt, mondva néki: Nem, Uram! bánatos lelkű asszony vagyok én; sem bort, sem részegítő italt nem ittam, csak szívemet öntöttem ki az Úr előtt. Ne tartsd a te szolgáló leányodat rossz asszonynak, mert az én bánatomnak és szomorúságomnak teljességéből szólottam eddig. És felelt neki Éli, mondván: Eredj el békességgel, és Izráelnek Istene adja meg a te kérésedet, a melyet kértél tőle.” (Érdemes megjegyezni, hogy Anna milyen ’üzletet’ ajánlott az Úrnak Vajon a gyermekre csak a gyerektelenség szégyenének eltávolítása miatt volt szüksége??)

- együtt (fontos imák elmondásához 10 ember (’minián’) kell: információ biztosítása a tévedések ellenében ha együtt mondjuk a szent – és változtathatatlan szövegeket);
- „gajdolva” (jiddis) = énekelve, hangosan szólva, »kántálva« – ez is a szöveghűség megtartása miatt előnyös-szükséges; (a Hiawatha, Kalevala eposzt énekelve, táncolva mondták – egymást váltva – három nap és három éjjel. A memorizált szöveget erősítette a dallam és a mozdulat, a tánc. A kapcsolt információ megmarad. Úgy hírlík, hogy a hölgyek azért emlékeznek mindenre, mert az átélt érzelmet az emlékeikhez kapcsolják.. ..);
- az ÚR-hoz imádkoztak, ez nem Isten neve(!), hanem jelzője – Isten neve „Jahve” - Isten iránti tiszteletből évente egyszer ejtette ki a főpap, a köz-zsidók nem, ők helyette általában az Adonáj szót mondták. A Jahve név mássalhangzói fölé, illetve alá az Adonáj szó magánhangzóit – vagy jelölő-pontjait - írták. Ebből a kombinációból született a nem-létező Jehova, Jahova szó. A Biblia csak egy személyes névvel illeti Istent, sokféle címet és kifejezést használ, amikor rá utal. Az alábbiakban felsorolt címek és kifejezések Jehova személyiségének egy-egy vonását emelik ki. A lényeg: Isten neve = Isten maga.. ..
- sok kötött imát mondtak:
 - zoltárokat (Messiás- és átokzoltárok, stb. ezek voltak a kor ’slágerai’ - ezeket énekeltek a Pászka-vacsora, az utolsó vacsora után is a tanítványok – miután a kötelező négy pohár bort a vacsorán elfogyasztották, kissé 'becsiccsenten' haladtak a Getszemáni-kert felé – énekelve, ahol bele is aludtak a mámorukba);
 - magnificatot(!) = hálaadó+dicsőítő ima - nemcsak Máriától maradt ránk („Magasztalja az én lelkem az Urat, és örvendez az én lelkem az én megtartó Istenemben. Mert reá tekintett az ő szolgáló leányának alázatos állapotjára...”), vagy Zakariástól („Áldott az Úr, atyáink Istene.. ..”) hanem pl. Anna is ilyet énekel (1Sám2,1-10):
„És imádkozék Anna, és monda: Örvendez az én szívem az Úrban, Felmagasztaltatott az én szarvam az Úrban. Az én szám felnyílt ellenségeim ellen, mert szabadításodnak örvendezek én! Senki sincs olyan szent, mint az Úr; sőt rajtad kívül senki sincs. Nincsen olyan kőszál, mint a mi Istenünk. Ne szóljatok oly kevélyen, oly nagyon kevélyen; Szátokból ne jöjjön kérkedő szó, mert mindentudó Isten az Úr, és a cselekedeteket ő ítéli meg. Az erős kézijasokat megrontja, és a roskadozókat erővel övedzi fel, a megelégedettek bérért szegődnek el, éhezők pedig nem lesznek; S míg a magtalan hét gyermeket szül, a sok gyermekű megfogvatkozik. Az Úr öl és elevenít, sírba visz és visszahoz. Az Úr szegénnyé tesz és gazdagít, megaláz s fel is magasztal; Felemeli a porból a szegényt, és a sárból kihozza a szűkölködőt, hogy ültesse hatalmasok mellé, és a dicsőségnek székét adja nekik; Mert az Úré a földnek oszlopai, és azokra helyezé a föld kerekességét. Híveinek lábait megoltalmazza, de az istentelenek setétségben némulnak el. Mert nem az erő teszi hatalmassá az embert. Az Úr, akik vele versengenek, megrontja, Mennydörög felettük az égben. Az Úr megítéli a földnek határait, Királyának pedig hatalmat ad és felemeli felkentjének szarvát!” (Notabene: a szarv az erő és hatalom jelképe – ld. a kétszűcsű püspöksüveget.. ..)

- Kaddish-t is mondták, a 'legnagyobb'-at – ehhez szükséges a minián, a tízes létszám.
A Káddis ősrégi ima, amely eredetileg nem halotti ima volt, hanem Isten nagyságát és szentségét hirdető dicsőhimnusz. Kezdőszavai, a “Jitgádál vöjtkadás...”, bibliai eredetűek: Ezékiel próféta használja a kifejezést, Isten nevében, amikor Gog és Mágog háborújáról beszél, amelynek végeztével Isten “nagyoknak és szenteknek” bizonyul, és megismerteti magát a népek szeme láttára (Ezékiel 38:23.). Arámi nyelvű szövegének egyes részei már a Második Templom idején ismertek voltak. Azért arámi, hogy a héberül nem tudó, ám háárec zsidók is értsék.

5. Mit is gondolhatott az ízig-vérig zsidó és írástudó Jézus, amikor megkérte az egyik tanítványt, hogy tanítsa imádkozni?

A legnagyobb ima a Kaddish, ezt minden zsidó embernek 'tudnia kell': Ezt tanulják meg! - S vannak hozzá elegendő (és mind férfiak!), kijön tehát az előírásos »minián«. Ám ehhez **mindegyiknek meg kell tanulnia..** ..

Érdeemes összehasonlítani a Miatyánkot	és a Kaddist.
Miatyánk		Kaddish
- Mi Atyánk, ki vagy a mennyekben, szenteltesd meg a Te neved,		- Magasztaltassék és szenteltessek nagy Neve e világon, melyet teremtett akarata szerint.
- Jöjjön el a Te országod,		- Szilárdítsa meg királyságát éltetekben és napjaitokban, és egész Izrael házában életében, hamarjában és közeli időkben! És erre mondjátok: Ámen!
- legyen meg a Te akaratod,		- Ismerjék el és tudják meg a világ lakói mind, hogy Előttem meghajol minden térd, esküszik minden nyelv: Előttem, örökkévaló Istenünk fognak meghajolni és leborulni, és Neved tiszteletének fenséggel adózni.
- miképpen a mennyben, azonképpen itt a földön is.		- Magukra veszik mindnyájan Királyságod jármát, hogy uralkodjál rajtuk hamarosan mindörökké, mert Tiéd a királyság és örökkéig uralkodni fogsz tiszteletben, amint írva van Tórádban (*ld. a megfelelőjét alább, a bal oldalon): "Az örökkévaló uralkodni fog mindörökké: (Mózes II. 15, 18) és fenségének laka az égben fent és hatalmának székhelye a magasságok legfelsőjén van.
- Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma,		- Legyen nagy békesség és élet számunkra és egész Izrael számára ma (s mondjátok együtt: úgy legyen.)
- és bocsásd meg a mi vétkeinket, miképpen mi is megbocsájtunk az ellenünk vétkezőknek.		Ez - 'új' tanítás.....(!?)
- Ne vígy minket a kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól, - *mert Tiéd az ország, a hatalom és a dicsőség, mindörökké, Ámen.		- Aki békét szerez a magasságban, Ő teremtsen békét számunkra és egész Izrael számára (s mondjátok együtt: úgy legyen)

A hasonlóság nem a véletlen műve: a szó szoros értelmében hit-hű, Istenhez hű, zsidó Jézus nem talált ki új imát, nem szakított az Ószövetséggel, csupán betöltötte, kiegészítette, beteljesítette. Igen, ezt a ('rövid') Kaddis-t imádkozzuk a szentmise szívében: az átváltoztatáskor megjelenített és majd az áldozáskor magunkhoz vett isteni személy közvetlen jelenlétében mondjuk föl a leckét,

6. 'Lecke', amit vajon megtanultunk-e? Nézzük végig, szóról-szóra, mondatról mondatra haladva!

a. **Mi Atyánk:** nem Úr, nem Fenség, nem Rettenetes/Félelmetes/Megközelíthetetlen.. .. - hanem **szerető és szerethető személy**. Férfi? Akkor ilyen megjelenítése volt célszerű? Férfi, vagy nő az Isten? Ugye nem állunk meg ilyen – ezer bocsánat! – csacsi kérdések megvitatására? – (Ha még nem olvastad el – kétszer – 'A viskó' c. regényt, akkor pótolod) = Istent nem tudjuk elképzelni és még senki sem látta.. ..

b. **Aki a mennyekben vagy.. ..** - jó messze, ugye? Biztonságosan távol? Háááát... 'sajnos(?)'nem!
Az Uranószt (ουρανός) menny-el szokták fordítani, ez akkor az elgondolható 'mindenség'-et jelentette. S ma is azt jelenti! Mai tudásunk szerint itt is a végtelenségről, a teljes létező mindenségről van szó. A mérete kissé megnőtt – tart a végtelenbe és a transzcendensbe.. ..
Tehát: Aki mindenben benne vagy, aki mindenhol ott vagy, s amint mindenben ott vagy.. .. – úgy a földön is ott vagy – elfogadható ez az értelmezés?

Hiszen benne élünk, mozgunk és vagyunk.

c. **Szenteltessék meg a Te neved = ?** Mit jelent ez? Ez inkább egy felszólítás, nem kérés. Parancs? - Nem, inkább kívánság. S nem a mi Atyánk kívánja, hanem mi. Mi kívánjuk. Kívánjuk? Tudjuk-e, hogy mit kívánunk? Az alábbiakban ilyen kérdésekre keresünk válaszokat.
Mi az, hogy szent? (=szeretetlenben -teljesen – odaadott, átadott. Pl.: ez jelenik meg az 'erre szentelte az életét' kifejezésben)
Ha megvan, hogy mit jelent, akkor: Ki által és mit csináljon, kicsoda és mivel?
Belegondoltunk már, hogy ez milyen és mekkora föladat, ha komolyan vesszük?

Hogyan lehet megszentelni valamit? S mi is az a valami?

Szent = szeretetlenben odaadott: a Te Neved, azaz Te magad szerethető valakiként jelenjen meg – viselkedésünk nyomán erre jussanak a minket látók!
Szerethető-e a mi Istenünk, az istenképünk szimpatikus Isten lenyomata? Szeretjük mi egyáltalán az Istent?

d. **Jöjjön el a Te országod!** Hová jöjjön és mi jöjjön? Milyen az Isten Országáa?
Nem itt van vagy ott van, **Isten Országáa köztetek (bennetek) van** (Lk17,21): A határa a szívünkön át húzódik.
Segítségképpen: Mit jelent az, hogy 'magyar vagyok'? Magyarország polgára, magyarul beszélek, magyar törvényeket követek, magyarul – vagy, ha nemzetiséghez tartozó lennék - magyar polgárként gondolkozok, magyarul érzek-szeretek
Gyakorlat: Most mondjuk el mindezeket Isten Országáa polgáraiként. Nem üti az előzőt, hanem beteljesíti: Isten Országáa tartozóként beszélek, annak törvényeit követem, odatartozóként gondolkozok, érzek-szeretek,.. .. folytatd, folytassuk! Folytassuk?
(S mit mondhat vajon egy „világpolgár”?)

e. **Legyen meg a Te akaratod!** Ez is nagyon érdekes kívánság. Egy ilyen felszólítást más helyen – pl. Jézus főpapi beszédében – a parancs szóval fordítják.
A 'parancs' szót sokféleképpen írják, nézzük a következő két, lényeges fordítási lehetőségét:

- i. utasításként (azaz: 'Vita nincs!' - Gábrriel vidd az üzenetet! - és az angyal hozza-viszi az ilyeneket: ezek 'parangelión'-ok (παραγγελίων), az angyalok pedig = küldöttek, általuk vitt elrendelésekről van szó), vagy;
- ii. szívből fakadó óhajként, amelyet egy magát általunk szeretettnek tartó személy mond: 'Ha igazán szerettek, abból látom meg, hogy azt teszitek, ami a szívem kívánsága.. ..' az 'entolé' (εντολή) az, ami a bensőmből, a lényegemből jön. Isten akarata a lényegéből fakad, nem erővel rendeli el, hanem önkéntes, igaznak felismert, vidám hozzájárulásunkként szeretné látni, hogy szeretjük egymást. Nem elvárás teljesítéseket. Könnyítésképpen: Neki tulajdonképpen az kell (csak?), hogy megpróbáljuk újra és újra szeretni egymást, és így Öt is.

(Ha igazán szeretünk valakit, olyan dolgot akarunk neki tenni, pl. venni születésnapjára, aminek *szívből örül*, azt főzzük, amit szívesen eszik, oda ültetjük ahol neki jó, gondolatát akarjuk olvasni – kedvét keressük... ..)

- f. **Amint a mennyben, úgy a földön is.. .. - vagy inkább: ahogy mindenben, úgy a földön is.. ..** Kedveseim, ezt a mondatot sokáig úgy értelmeztem, hogy azt kívánjuk, hogy a mennyben is és a földön is szeressék egymást az ott lakók. Nemrégem jöttem rá, hogy ez másképpen jobban is érthető: úgy szeressük egymást itt a földön, amint a mennyben teszik. Hozzuk le a mennyet ide a földre! Azaz jöjjön ide az Ő Országá – ugyanazt kérjük, mint az előbb – Jöjjön el a Te Országod! - ennek a kérésnek (szívből fakadó óhaj-parancsnak) a „*végrehajtási utasításáról*” van szó.
- g. **A mi mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma (is)** – nem a holnapit, holnaputánit, a jövő évit.. .. - a mait = Ne aggódjunk mit eszünk, mit iszunk, mibe öltözködünk, higgyünk benne és ígéretében.
- h. **Hogyan kezdtük a Miatyánkos elmékedésünket ma? A két vak történetével (Mt 9,27-30): 'Hiszitek-e, hogy meg tudom tenni? Hisszük! Akkor legyen a hitetek szerint!'**
Ráhagyatkozás...
(A nagy bűvész: Kedves közönség, elhiszik-e, hogy az itt kifeszített igen erős cölöpök között, ha kifeszítetek egy erős kötelet, azon át tudok sétálni?
- Igen! - válaszolja a közönség kórusban.
- És azt, hogy bekötött szemmel is át tudok sétálni?
- Igen!!
- És azt, hogy bekötött szemmel egy talicskát át tudok tolni ezen a kötélén?
- Igen!!! - kiáltják az emberek egyre hangosabban.
- És azt is elhiszik, hogy ha egy ember beleül ebbe a talicskába, őt is át tudom tolni bekötött szemmel ezen a keskeny zsinóron?!
- Elhisszük! - tombol a közönség.
- Akkor most kérek egy jelentkezőt a talicskába....)

Na, ki ül bele a talicskába?

Ha nem hisszük, életünkben ott lesz az aggodalom, a biztonságra törekvés, a féltés.. . s bizony ott is van a bebiztosítás, az aggályoskodás Jaj bizony - csak egy mustármagnyi hitem lenne!! Mennyi aggodalomtól, feleslegesnek bizonyult biztonsági intézkedéstől szabadulnék meg, Uram segíts!
Ezzel a kéréssel hitet kérünk.

- i. **Bocsásd meg a mi vétkeinket, bűneinket**
Nagyon sokféle bibliai bűn van:
törvényt szegünk (parabazisz) – egy hívő, törvényt tisztelő zsidó többnyire ennek

elkövetését tudatosítja bűnként magában; pedig még elkövethet bukást (paraptóma) – a lelkiismeret mutatja a jó utat, s látjuk a rosszat, kívánatosabb, s elbukunk, és aktívan is vétkezhet (hamartía) – amikor a jót nem látjuk tisztán, de azt tudjuk, hogy az előttünk álló tettünk rossz, s mégis megteszük, valamint esendőek, gyarlók, hiányosak vagyunk – ám ez így nem is bűn önmagában! De a Miatyánkban ez így van leírva (**οφειλή, οφειλήμα** = **tartozás, adósság, kötelesség, -kevésbé: vétek, bűn**)! (Latin: debitoribus nostris; német: Schuld; angol: debt; orosz: долг (=adósság, kötelesség, dolog - *прости нам долги наши*¹ = nézd el adósságainkat, elmaradásainkat),... továbbiak?

A fő bűnünk tehát, ha ezt az esendőséget nem vagyunk hajlandók belátni? Mint Lucifer annak idején – tökéletesnek tartjuk magunkat?

Kockáztatjuk, hogy mi is, Luciferhez hasonlóan járunk - aki, *'mint villám bukott le a mennyből'* ...

- j. **Miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétőknek** – a másik oldalra kellene ehhez átállnunk, a megbocsátó Isten mellé és beleszertünk abba a mindent elsőprő szeretetbe, amellyel az Atya érez irántunk. Abba, ami benne van és belőle jön és a szívbeli óhaja (azaz: εντολή).

Nagy a kihívás, Isten fölajánlja, hogy részt vehetünk az életében, olyanok lehetünk mint Ő! Ez volt a paradicsombeli kísértés.. .?

Vagy más ötlet: Miben állt a paradicsombeli kísértés?

Nem akármilyen ajándék lehet, lehetne ez.. .

- k. **És ne vigy minket a kísértésbe** Az Atya hogyan visz minket a kísértésbe? Az Atya?? A szöveg itt teljesen egyértelmű szavakkal írja le, másképp nem lehet érteni. Bizony, ha valaki nagyon jó velünk, sokszor visszaélünk jóságával.. . Igen, ez a legnagyobb 'disznóság', amit elkövethetünk. Ne engedd ezt Atyánk, hanem:

- l. **Szabadíts meg a gonosztól!**

A bennünk lévő gonosztól. A nélküled végzett dolgoktól. Ne engedd, hogy mi lássunk ehhez a munkához, elővéve a 'szerszámaink'-at (napirend, fegyelem, böjt, ima, tanulás.. ..), s magunkban bízva nekiálljunk (gyónás utáni hangulatunk!) 'megreparálni' magunkat: Testvér, úgyis eltoljuk! Bízunk rá.. . miként mindent, ezt is. Véssük az eszünkbe, hogy

- m. **Tiéd az Ország** – a bennünk lévő Ország,

- n. **a hatalom** – az, amivel egyáltalán hatni lehet a dolgokra, elsősorban magunkra, nem a mi hatáskörünk, jaj nekünk, ha mi akarjuk ezt intézni

- o. **és a dicsőség** – nehogy már a nyúl vigye a puskát, nehogy már elhiggyük, hogy sikerül kiérdemelnünk az Országot, hogy nélküle egy lépéskét is tehetünk, vagy hogy valamit helyrehozunk, vagy.. . (ki)javíthatjuk bűneik következményeit? Amik *'rajta csattantak!'*.. . A javítómunkára képtelenek vagyunk. (A pletykálkodásról hallottam egy

¹ Отче наш, сущий на небесах! да святится имя Твоё да придёт Царство Твоё; да будет воля Твоя и на земле, как на небе; хлеб наш насущный дай нам на сей день; и прости нам долги наши, как и мы прощаем должникам нашим; и не введи нас в искушение, но избавь нас от лукавого. Ибо Твоё есть Царство и сила и слава во веки. Аминь.

hasonlatot – olyan, mintha egy erős szélben egy tollal töltött párnát szétszakítasz ... soha többé nem tudod igazán, teljesen helyreállítani.)

- p. Erről van szó – az Isten, és csak Isten az, aki meg tudja tenni, helyre tudja hozni, meg tudja szüntetni a bűnt azzal, hogy a következményeit lezárja és helyreállítja az eredeti állapotot – ebben részt vehetünk, hivatalosak vagyunk.

Ismerjük talán, ahogyan az egér odaszól az elefánt barátjának a pallóhídon áthaladva:

Hallod hogyan dübörgünk?

Nélküle semmire, Vele azonban mindenre képesek lehetünk, - de nem mi dübörgünk.. ...

Világos... .. Világos?

 Tanúságtétel: Mark Twain (1835-1910)

A főként ifjúsági regényeiről ismert amerikai író egyszer ezt mondta:

„A legtöbb embert azok a bibliai szakaszok aggasztják, amelyeket nem értenek. Engem egyre inkább azok, amelyeket megértettem.”

X-X-X-X

Zsombok György elmélkedése

Elhangozott:

2018. december 09. (RoKi Lelkinap)

2019. június 28-29. (7. régiós lelkigyakorlat, Törökbálint)